

2020/2074(INI)

1.2.2021

VÉLEMÉNY

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részéről

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

a kohéziós politikáról és regionális környezetvédelmi stratégiákról az éghajlatváltozás elleni küzdelemben
(2020/2074(INI))

A vélemény előadója: Francisco Guerreiro

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság felkéri a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- A. mivel a kohéziós politika várhatóan 37%-kal járul hozzá a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozóan ahhoz a célkitűzéshez, hogy az uniós költségvetés és az Európai Unió Helyreállítási Eszköz teljes összegének legalább 30%-a éghajlati célokat szolgáljon;
- B. mivel az Európai Számvevőszék szerint az ÜHG-kibocsátás 2020-ra 20%-kal történő csökkentésére irányuló európai uniós célkitűzés teljesítésére való törekvés az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Kohéziós Alap esetében több és célirányosabb éghajlat-politikai finanszírozást eredményezett, a mezőgazdaság, a vidékfejlesztés és a halászat területén azonban nem történt jelentős elmozdulás az éghajlat-politika irányába, és az éghajlattal kapcsolatos fellépések finanszírozásának valamennyi potenciális lehetőségét sem tárták fel teljes mértékben¹;
- C. mivel a becslések szerint a teljes ÜHG-kibocsátás mintegy 8–10%-a élelmiszer-veszteségből és élelmiszer-pazarlásból származik²;
  1. megjegyzi, hogy a mezőgazdasági ágazat stratégiai jelentőséggel bír az EU és a világ élelmezésbiztonsága szempontjából, és hogy a mezőgazdasági termelői közösségek vannak a leginkább kitéve az éghajlatváltozás következményeinek;
  2. hangsúlyozza ezért, hogy a kohéziós politikának támogatnia kell az éghajlati szempontok erőteljes érvényesítését a mezőgazdaságban és az élelmiszerekkel kapcsolatos ágazatokban, és biztosítania kell, hogy minden európai uniós finanszírozási program és projekt ambiciózus éghajlati célkitűzéseket támogató stratégiákba integrálódjon, hogy biztosított legyen a klímasemleges és körforgásos gazdaság felé történő méltányos átmenet és fokozódjon a gazdálkodóknak a fenntartható fejlődéshez szükséges kapacitása; megjegyzi, hogy a kohéziós politikának figyelembe kell vennie a környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági fenntarthatóságot, és biztosítania kell az éghajlati igazságosságot, a szegénység felszámolását és a munkavállalói jogok megerősítését e szektorban;
  3. hangsúlyozza, hogy az élelmiszer-pazarlás és élelmiszer-veszteség mérséklése, továbbá a helyi struktúrák és regionális értékláncok megerősítése alapvető fontosságú a termeléshez, a gyártáshoz és a szállításhoz kapcsolódó kibocsátások csökkentésében;
  4. hangsúlyozza, hogy – a Párizsi Megállapodás 2. cikkével összhangban – úgy kell érvényesíteni az éghajlati szempontokat a mezőgazdaságban, hogy ez ne veszélyeztesse az élelmiszer-termelést, és garantálja az élelmiszer-biztonságot az Európai Unióban;
  5. emlékeztet arra, hogy az európai zöld megállapodás célja az Unió természeti tőkéjének

¹ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_31/SR_CLIMATE_HU.pdf [Különjelentés, 2016: Az uniós költségvetés legalább egyötöde szolgáljon éghajlat-politikai célt: halad az ambiciózus munka, de nagy a kockázata, hogy nem teljesülnek a várakozások] 7. oldal

² <https://www.ipcc.ch/srccl/chapter/chapter-5/>

védelme, megőrzése és gyarapítása, továbbá az állampolgárok egészségének és jóllétének védelme a környezethez kapcsolódó kockázatokkal és hatásokkal szemben;

6. hangsúlyozza, hogy az európai strukturális és beruházási alapokat hatékonyra kell tenni és ki kell egészíteni mind az éghajlatváltozás leküzdése, mind a vidéki területek életminőségének javítása terén;
7. hangsúlyozza, hogy a hatékony állattenyésztés elősegítheti az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését, az elnyelők megerősítését és a termelékenység növelését;
8. üdvözlí az Unió 2021–2027 közötti időszakra vonatkozóan elfogadott többéves pénzügyi keretét és a Next Generation EU (NGEU) programot, amely biztos pénzügyi bázist teremt azon támogatási politikákhoz, amelyek lehetővé teszik az Unió számára az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2030-ig történő, legalább 55%-os csökkentésére vonatkozó célkitűzés elérését³;
9. hangsúlyozza, hogy e célkitűzés elérése érdekében valamennyi támogatható ágazat klímasemlegességre való átállását elősegítő, az európai strukturális és beruházási alapokból származó támogatásokat végső soron magasabb szintre kell növelni, ugyanúgy mint a „zöld, alacsony szén-dioxid-kibocsátású célkitűzésre” fordítandó ERFA-forrásokat is⁴;
10. hangsúlyozza annak szükségességét hogy a regionális környezeti stratégiák tiszteletben tartsák a „ne árts” elvet;
11. hangsúlyozza, hogy az európai uniós, tagállami és regionális költségvetésekben rendelkezésre álló pénzügyi források szűkössége – a világjárványhoz kapcsolódó intézkedések és a brexit által okozott, példátlan gazdasági visszaesés miatt – egyre számottevőbb lesz a belátható jövőben;
12. hangsúlyozza, hogy a 2021–2027 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretből és a NGEU-ból származó, éghajlati célkitűzésre fordított összes kiadás a kiadások legalább 30%-ában van meghatározva, tehát a zöld gazdaságra való átmenethez legalább 547 milliárd EUR összegű új európai uniós pénzügyi forrás fog rendelkezésre állni;
13. kiemeli annak fontosságát, hogy a regionális városi és vidéki környezetvédelmi stratégiákat olyan ambiciózus éghajlat-politikai célokkal kapcsolják össze, amelyek túlmutatnak a klímasemleges EU 2050-ig történő elérésére vonatkozó általános célkitűzésen, figyelembe véve a mezőgazdasági, az élelmiszeripari és az erdészeti ágazat jelentős hozzájárulását, tekintve, hogy a talajok és az erdők a világ legnagyobb szén-dioxid-tárolói és a bennük rejlő lehetőségek kiaknáztatlanok;
14. megjegyzi e tekintetben, hogy ezeknek a célkitűzéseknek összhangban kell állniuk az EU erre vonatkozó általános célkitűzéseivel;

---

³ Lásd még az Európai Parlament eredeti álláspontját, amely szerint 2030-ig 65%-kal kell csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását.

⁴ <https://www.caneurope.org/docman/climate-finance-development/3599-funding-climate-and-energy-transition-in-the-eu/file>

15. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának összhangban kell állnia az európai zöld megállapodás céljaival, továbbá annak „a termelőtől a fogyasztóig” elvvel és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiájával; hangsúlyozza, hogy a regionális környezetvédelmi stratégiáknak kiegyensúlyozott megközelítést kell alkalmazniuk, amely figyelembe veszi az éghajlatváltozás mérséklése, a biológiai sokféleség védelme és a gazdasági és társadalmi szempontok között meglévő kompromisszumokat, hogy a válságokat összehangoltan lehessen kezelni;
16. úgy véli, hogy minden gazdasági és társadalmi szereplőnek alkalmaznia kell az EU ambiciózus szakpolitikáit, amelyeknek különösen az élelmezésbiztonság megőrzésére és az élelmiszerek megfizethetőségének megőrzésére kell irányulniuk;
17. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a biotechnológia szerepét; a zöld biotechnológia hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez azáltal, hogy megoldásokat kínál a fosszilis anyagok felhasználásának más biológiai alapú anyagokkal való helyettesítésére; a mezőgazdasági területek fenntartható használata elengedhetetlen ahhoz, hogy a különböző mezőgazdasági termelési modellek hatékonyan mérsékeljék az éghajlatváltozást;
18. kitart amellett, hogy a klímasemleges gazdaságra való átmenetnek méltányosnak és inkluzívnak kell lennie, különös figyelmet fordítva a vidéki és elszigetelt területeken élő polgárokra;
19. rámutat arra, hogy a növénynevelés terén az innováció, például a genomszerkesztés révén, óriási lehetőségeket kínál az éghajlatváltozás mérséklésére alkalmasabb fajták kifejlesztésére;
20. úgy véli, hogy az éghajlati szempontból intelligens mezőgazdaság az új mezőgazdasági technológiák használatától és fejlesztésétől függ, különösen a kistermelők és az ökológiai termelők esetében;
21. az éghajlatváltozás mérséklése érdekében arra kéri a Bizottságot, hogy ne koncentráljon kizárólag az ökológiai gazdálkodás fejlesztésére, és ösztönözze az integrált termelési modelleket, a precíziós mezőgazdaságot vagy a talajmegőrzési technikákat is;
22. megalapozott adatokat, az információkhoz való hozzáférés javítását és átfogó képzést kér a mezőgazdasági termelők számára, hogy megkönnyítsék az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos bevált gyakorlatok meghatározását és elfogadását;
23. hangsúlyozza, hogy a regionális környezetvédelmi stratégiáknak ki kellene zárniuk a fosszilis tüzelőanyagokra és fosszilisgáz-infrastruktúrára irányuló projektek bármilyen támogatását, és támogatniuk kell a megújulóenergia-termelést és az erőforrás-hatékonyságot a mezőgazdasági, az élelmiszeripari, az agrárerdészeti és az erdészeti ágazatban, egyenlő bánásmódot biztosítva minden lehetséges kedvezményezett számára; rávilágít arra, hogy egy ilyen lépés nemcsak a biológiai sokféleség és az ÜHG-kibocsátások szempontjából lenne előnyös, hanem a mezőgazdasági termelési költségeket is csökkenthetné és pozitív hatást gyakorolna a gazdaságra;
24. javasolja, hogy az illetékes hatóságok részesítsék előnyben az EU éghajlati célkitűzései szempontjából releváns szénmegtérülési időt biztosító, legfenntarthatóbb lehetőségeket,

például a szél-, hullám- vagy napenergiát, és hogy a bioenergia-projektek olyan tudományos szempontból naprakész, szigorú fenntarthatósági és jogosultsági kritériumoknak vessék alá, amelyek az adott biomasszatípus rendelkezésre állását, a tárolási és védelmi célkitűzéseket is figyelembe veszik;

25. kiemeli, hogy a mezőgazdasági ágazat képes megújuló energiát, például biogázt előállítani mezőgazdasági hulladékokból és maradékokból, például trágyából, vagy az élelmiszeriparból, a szennyvízből és a települési hulladékból származó más hulladékokból és maradékokból;
26. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a foszfort az újrahasznosítás révén a szántóföldi talajban tartsák, elkerülve ezzel a szennyezést és a foszforpótlás szükségessé válását, és kéri, hogy a kohéziós politika támogassa az e célt – különösen az emberi ürülék újrahasznosítása révén – szolgáló projekteket;
27. megjegyzi a körforgásos gazdaságban rejlő potenciál feltárásának fontosságát, ez ugyanis hozzájárul a források hatékonyabb felhasználásához és fenntartható fogyasztást mozdít elő; hangsúlyozza a körforgásos biogazdaságnak az éghajlatváltozással szembeni küzdelem terén betöltött jelentős szerepét;
28. megállapítja, hogy a körforgásos gazdaság és a biogazdaság fejlődése további munkahelyeket teremt az elsődleges termelésben, és hangsúlyozza, hogy a biogazdaság új készségek, új ismeretek és új tudományágak kialakítását kívánja meg, és/vagy azoknak az ágazat képzésébe és oktatásába való beépítését, a biogazdasággal összefüggő társadalmi változások kezelése, a versenyképesség, a növekedés és a munkahelyteremtés előmozdítása, az ágazat szükségleteinek kielégítése, valamint a készségek és a munkahelyek jobb összehangolásának biztosítása érdekében;
29. hangsúlyozza, hogy a megújulóenergia-, például biogáztermelés nagy lehetőséget kínál a gazdálkodók számára, hogy fokozzák éghajlati hatékonyságukat, és elősegítsék, hogy a fenntartható gazdálkodás olyan kifizetődő üzleti modellt váljon, amely növekedést és (a képzett munkaerő számára) munkalehetőségeket biztosít a vidéki területeken; hangsúlyozza, hogy alapvető szükség van a beruházásokra, ennél fogva a gazdálkodóknak hozzáférhető finanszírozásra van szükségük;
30. kitarthat emellett, hogy a regionális környezetvédelmi stratégiáknak kiemelt figyelmet kellene fordítaniuk a nagy fosszilisenergia-igényű anyagok erdőgazdálkodásból és mezőgazdaságból származó, megújuló és bioalapú anyagokkal való helyettesítésére, mivel e két ágazat egyaránt funkcionál szén-dioxid-kibocsátóként és szénelnyelőként;
31. hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodás és a klímasemleges gazdaság céljaihoz való hozzájárulás érdekében minden ágazatban koncepcióra van szükség a fosszilis alapú energia fokozatos kivonására vonatkozóan;
32. rávilágít arra, hogy a kohéziós politika és a regionális környezetvédelmi stratégiák kialakítás megkövetelné, hogy az éghajlatváltozással szembeni küzdelemre irányuló szakpolitikai célokat valódi üzleti ösztönzőkkel hangolják össze;
33. hangsúlyozza, hogy a fenntartható természetközeli erdőgazdálkodás döntő jelentőségű az üvegházhatású gázok légkörből való folyamatos elnyeléséhez, és egyúttal lehetővé

teszi az olyan, megújuló és éghajlatbarát nyersanyagok biztosítását a fatermékekhez, amelyek szén-dioxidot tárolnak és kiválthatják a fosszilis alapú anyagokat és üzemanyagokat;

34. hangsúlyozza, hogy az erdők „hármasszerepe” (elnyelés, tárolás és helyettesítés) hozzájárul a szén-dioxid-kibocsátás légkörbe kerülésének mérsékléséhez, és ezzel egyidejűleg biztosítja, hogy az erdők tovább növekedjenek, és számos más funkciót betöltsenek, ezért a regionális környezetvédelmi stratégiák szerves részét kell képezniük;
35. hangsúlyozza az európai élelmiszer- és takarmány-előállítás – különösen a növényi fehérjék előállítása⁵ – áthelyezésének és ösztönzésének fontosságát az éghajlatváltozás mérséklésében, valamint az olyan termények hatékony felhasználását, mint az évelő fűfélék, továbbá a helyi termelés előmozdítását a szállítási távolságok lerövidítése és az erdőirtás korlátozása érdekében; rávilágít a kohéziós politika és a regionális környezetvédelmi stratégiák által ezen áthelyezés támogatására irányuló lehetőségekre;
36. rávilágít a rövid ellátási láncok kedvező hatására az élelmiszer-pazarlás mérséklésének elősegítőjeként; emlékeztet arra, hogy a városi mezőgazdaság gazdagítja a városi biodiverzitást, a helyi komposztálás révén javítja a hulladékgazdálkodást, megőrzi az esővizet és javítja a levegő minőségét, és kéri, hogy a kohéziós politika erősítse meg a belföldi, helyi és területi élelmiszertermelő rendszereket a városokban és azok körül; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a fenntartható mezőgazdasági gyakorlatokat, valamint hozzá kell segíteni a kistermelőket és a helyi termelőket a szükséges finanszírozáshoz és ahhoz, hogy a helyi, nemzeti és európai szinten rendelkezésre álló finanszírozási eszközöket azonosíthassák és hatékonyan felhasználhassák;
37. rámutat arra, hogy az állandó gyepterületek az állattenyésztési ágazat számára nélkülözhetetlen eszközt jelentenek a kitűzött ambiciózus éghajlat-politikai célok eléréséhez;
38. emlékeztet arra, hogy az erdők, amellyel együtt nagy mennyiségű szén-dioxidot kötnek meg, jótékony hatással vannak az éghajlatra, a légkörre, a biológiai sokféleség megőrzésére, segítik a vízfolyások és víztestek kezelését, megvédik a talajt a víz és szél általi eróziótól és egyéb hasznos természetes tulajdonságokkal is rendelkeznek;
39. úgy véli, hogy a kohéziós politikai alapoknak meg kell őrizniük az erdők multifunkcionális szerepét, biztosítaniuk kell a fajok diverzitását, valamint meg kell őrizniük és meg kell sokszorozniuk az erdők gazdagságát a lakosság jólléte és a környezet állapotának javítása érdekében;
40. hangsúlyozza, hogy fontos a fiatalokat a vidéki területeken marasztalni és oda visszacsábítani, hogy hasznosítani lehessen a környezetvédelemmel és éghajlatváltozással kapcsolatos korszerű ismereteiket és nézőpontjaikat, és hogy a demográfiai kihívásokkal küzdő vidéki területek virágzó, élénk, fenntartható közösségekké alakuljanak; hangsúlyozza ezért annak fontosságát, hogy a kohéziós politikai programokból megfelelő támogatás jusson a fiatalok számára;

---

⁵ Lásd: A Bizottság jelentése a Tanácsnak és a Parlamentnek az uniós növényi fehérje-termelés fejlesztéséről

41. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a jövőben úgy kell továbbra is nagy mennyiségű élelmiszert termelni, hogy kevesebb a termékeny föld, szennyezett a talaj és a víz, a halászati övezetek nagyon összezsugorodnak és időnként extrémek az időjárási körülmények;
42. aggodalommal állapítja meg, hogy a Covid19-világjárvány rávilágított arra, hogy a városok mennyire kiszolgáltatottak az ellátás – különösen az élelmiszer-ellátás – zavara esetén;
43. hangsúlyozza, hogy az Uniónak mindenképpen rugalmas politikát kell követnie az éghajlatváltozás hatásainak vonatkozásában, különösen ami a mezőgazdaságot és az élelmezést illeti; úgy véli, hogy a kohéziós politika pozitív szerepet játszhat ebben;
44. úgy véli, hogy a kohéziós politikának hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az élelmezési rendszereink számára rövidebb ellátási láncokat alakítsunk ki, különösen a mezőgazdasági termelésünk áthelyezése révén; hangsúlyozza, hogy ezen áthelyezés célja az élelmiszerek helyben történő előállítása, feldolgozása és fogyasztása az európai régiók élelmezésbiztonságának megerősítése, a helyi munkahelyteremtés, valamint a fosszilisenergia-fogyasztásunk és ebből következően az éghajlatra gyakorolt hatásunk drasztikus csökkentése érdekében;
45. úgy véli, hogy a kohéziós politikának támogatnia kell az olyan jövőbeli mezőgazdasági rendszerek kiépítését célzó regionális projekteket, amelyek polikultúrás termelésre törekednek, kombinálva több növényfajt (növénytársulások), nagyüzemi kultúrákat és fákat (agrárerdészet), és akár a termesztett növények, fák és állatok együttesét is (agrárökológia és permakultúra); hangsúlyozza, hogy az ilyen agrár-ökoszisztémáknak nagyobb a biodiverzitása és heterogenitása, ezért kevésbé kiszolgáltatottak a betegségeknek és az éghajlati zavaroknak;
46. határozottan kéri, hogy a kohéziós politika erősítse meg a városi és a városok körüli mezőgazdasági rendszereket a városi veteményeskertek, a tetőkertek, valamint a városi permakultúrás és az akvapóniás rendszerek fejlesztésével; hangsúlyozza azonban, hogy a városi mezőgazdaság – bár érezhetően javítja a városi lakosság élelmezésbiztonságát – a nagyvárosokban a jövőben is csak kiegészítő szerepet fog játszani az élelmezésben; hangsúlyozza ezért, hogy a városok körüli mezőgazdaságot védeni és ösztönözni kell;
47. úgy véli, hogy a városi erdők fejlesztése jelentősen segítheti a globális felmelegedés hatásainak enyhítését a városokban, különösen kánikula idején; hangsúlyozza, hogy az ENSZ szerint a városi növényzet által jelentett árnyékos területek 30%-kal is csökkenthetik a légkondicionálási szükségletet;
48. emlékeztet arra, hogy a városi növényzet fejlesztése lehetővé teheti biodiverzitási szigetek létrehozását, a zaj- és légszennyezés enyhítését, a leromlott talaj helyreállítását, az aszály megelőzését és jelentős szénelnyelők kialakítását;
49. hangsúlyozza azonban, hogy rendkívül fontos biztosítani, hogy a városokban sokféle fafajt ültessenek, és előnyben részesítsék az őshonos fajokat;
50. hangsúlyozza továbbá a faszorok jellemző fajai használatának korlátait; szorgalmazza, hogy ügyeljenek a fafajok változatosságára, aszerint válasszák ki őket, hogy milyen

kiegészítő szerepet szánunk nekik, a fákat társítsák cserjékkel, fűfélékkel, és vegye őket körbe laza szerkezetű talajt tartalmazó földdarab; kéri továbbá, hogy részesítsék előnyben a gyümölcsfaültetvényeket a városokban; úgy véli, hogy a kohéziós politikai alapoknak támogatniuk kell az e feltételeket teljesítő projekteket;

51. hangsúlyozza az ökológiai legeltetés városi környezetben való fejlesztésének előnyeit; kéri, hogy a kohéziós politikai alapok támogassák az e téren már működő projekteket;
52. hangsúlyozza, hogy az uniós makroregionális stratégiáknak elő kell segíteniük az együttműködés kiépítését az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos regionális és vízgyűjtési kérdések megoldása érdekében a mezőgazdasági, az élelmiszeripari, az agroerdészeti és az erdészeti ágazatban olyan területeken, mint az árvíz-, aszály- és tűzvédelem, a folyó-helyreállítás és a folyók összeköttetésének javítása, a hatékony kollektív hulladékgazdálkodás, különösen a mezőgazdasági hulladékgazdálkodásban alkalmazott új újrahasznosítási technológiák révén, többek között energiatermelés céljából, a mezőgazdasági üzemek ellenállóbbá tétele a közös kockázatokkal szemben, a fenntartható uniós és helyi élelmiszer-termelés fejlesztése olyan rövid ellátási láncok kialakítása és erősítése révén, amelyek jelentőségére a Covid19-válság következményei rávilágítottak;
53. hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi stratégiáknak e tekintetben az EU makroregionális stratégiájának támogatójaként és kiegészítőjeként kell működniük. felszólít egy makroregionális stratégiák által támogatott, az elsivatagosodás és a földterületek talajromlása elleni küzdelemre irányuló európai tervre;
54. rámutat annak fontosságára, hogy a partnerség elve az EU kohéziós politikájának teljes programozása, végrehajtása és nyomon követése során fennmaradjon, és hogy szoros együttműködés alakuljon ki a regionális és helyi hatóságok, civil szervezetek és érdekelt felek, így a gazdálkodói szervezetek és a környezetvédelmi civil szervezetek között; hangsúlyozza, hogy e folyamat során a nemek közötti egyenlőség szempontját is szem előtt kell tartani.
55. megjegyzi, hogy a közösségi és állampolgári kezdeményezések jelentősen támogathatják az ökológiai átállást és az éghajlatváltozás mérséklését, valamint az ahhoz való alkalmazkodást, és hogy a helyi akciócsoportok a LEADER programmal együtt elsődleges eszközök lehetnek ennek megvalósításában; ösztönzi a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy hangolják össze ezeket a programokat a regionális környezetvédelmi stratégiáikkal.
56. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának támogatnia kellene az oktatásba és képzésbe való beruházásokat, ezáltal segítve a helyi hatóságokat, munkavállalókat és vállalatokat, hogy fokozottan figyelembe vegyék az éghajlatváltozás kihívásait és az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás terén betöltött szerepüket a saját ágazataikon belül;
57. rávilágít annak fontosságára, hogy elősegítsék a szinergiákat a kohéziós politika és az éghajlatváltozás hatásainak rendkívül kiszolgáltatott vidéki területek támogatását célzó közös agrárpolitika között, továbbá hogy biztosított legyen a társadalmi és gazdasági kohézióra összpontosító, klímasemleges gazdaságra való átállás;

58. hangsúlyozza a strukturális alapok jelentőségét az agrár-élelmiszeripari ágazatban tevékenykedő kis- és középvállalkozások az irányú támogatása tekintetében, hogy azok versenyképesebbé és környezetbarátabbá váljanak;
59. hangsúlyozza az „intelligens városok” koncepció fontosságát az Unió éghajlatváltozással összefüggő kihívásainak kezelése terén, és üdvözli, hogy azt az Unió jövőbeli KAP-jába, valamint kohéziós és regionális politikájába is integrálták; kitart amellett, hogy a tagállamok építsék be az „intelligens városok” megközelítést nemzeti és regionális szinten az EU kohéziós politikájának megvalósítására irányuló operatív programjaikba és a KAP-ra vonatkozó stratégiai terveikbe, amihez nemzeti szintű „intelligens városok” stratégiákat⁶ kell készíteni; hangsúlyozza a LEADER/CLLD megközelítés szerepét az „intelligens városok” stratégiák végrehajtása során, amelyeknek fokozottan összpontosítaniuk kell a digitalizációra, a fenntarthatóságra és az innovációra;
60. rávilágít a rozsdaovezetek fejlesztésében és rehabilitációjában rejlő lehetőségekre, ahol új ipari parkok és inkubációs központok létesülhetnek a talaj szennyezésmentesítésével és a régi ipari területek környezeti tulajdonságainak fejlesztésével, a további zöldterület-beépítés iránti igény csökkentése és a vállalatok és helyi beruházások odavonzása érdekében, ezáltal munkahelyeket is teremtve;
61. üdvözli a Bizottság szándékát, miszerint a vidéki területekre vonatkozó stratégiát kíván benyújtani, és hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a különféle strukturális és beruházási alapok közötti szinergiákat annak elősegítése érdekében, hogy javuljon az agrár-élelmiszeripari ágazatok gazdasági ellenálló képessége és környezeti fenntarthatósága;
62. hangsúlyozza, hogy az EU kohéziós politikáján keresztül történő, fenntartható zöld infrastruktúrákba való helyi és regionális szintű beruházások létfontosságúak az éghajlatváltozás mezőgazdaságra és erdőgazdálkodásra gyakorolt hatásainak leküzdése és az emberek, a természet és a gazdaság éghajlati ellenálló képességének javítása érdekében;
63. rámutat arra, hogy a kohéziós politikának az európai gazdaság biogazdaságra való teljes körű átállására kell összpontosítania, amely a mezőgazdaságból és erdőgazdálkodásból származó, biogén forrásokon alapul;
64. rávilágít egy mediterrán makrorégió kialakításának előnyeire, különösen a helyi termékek gyártásának és exportálhatóságának megerősítése miatt;
65. rávilágít a kohéziós és regionális fejlesztésre vonatkozó, alulról építkező megközelítés fontosságára, mivel a kezdeményezésekre regionális és/vagy tagállami szinten kell, hogy sor kerüljön;

---

⁶ Az Európai Parlament a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP-stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló első olvasatban kialakított álláspontja 72. cikkének b) pontja (513. módosítás).

66. rávilágít arra, hogy a kohéziós politikának és a regionális környezetvédelmi stratégiáknak kiemelt figyelmet kell fordítaniuk a fenntartható erdőgazdálkodásból származó fa felhasználásának fokozására a gazdaság valamennyi területén (különösen az építőipari ágazatban), ugyanis a fa egyedülálló tulajdonságának köszönhetően nagy mennyiségű szén-dioxidot képes tárolni, ugyanakkor energiaigényes forrásokat, így acélt és betont helyettesíthet;
67. úgy véli, hogy a digitalizáció és az MI-technológiák fenntarthatóbb, ellenállóbb és erőforráshatékonyabb mezőgazdaságot eredményezhetnek, és újfajta munkahelyeket is teremthetnek, noha megfelelő képzést és oktatást igényelnek, amelyhez mindenkinek hozzá kell férnie;
68. rávilágít arra, hogy fokozni kell a széles sávba való európai uniós beruházásokat a vidéki területeken, hogy a gazdálkodók digitális technológiákat integrálhassanak a precíziós gazdálkodás kialakítása céljából, ez ugyanis létfontosságú lesz az ökológiai átállásukhoz;
69. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási ágazatokban folyamatban lévő mezőgazdasági gyakorlatoknak és a zöld infrastruktúrára irányuló kezdeményezéseknek kedvező hatásuk van a szénkészletekre és az üveghatást okozó gázok egyensúlyára a tagállamokban;
70. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi európai uniós szakpolitikai kezdeményezéseknek szem előtt kell tartaniuk az európai gazdaság hosszú távú versenyképességét és a kis- és középvállalatok szempontjait;
71. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a vidéki területek valamennyi összeköttetési módja (széles sáv, közlekedés stb.) megfizethető, fenntartható és környezetbarát módon javuljon;
72. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kohéziós politika és regionális környezetvédelmi stratégiák használatba vételét tudományos, kutatási és innovációs eszközökkel kell alátámasztani és támogatni;
73. hangsúlyozza, hogy az éghajlatbarát és biodiverzitás-ösztönző megoldások terén folytatott kutatásokat és beruházásokat integrálni kell a regionális környezetvédelmi stratégiákba;
74. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikai alapoknak több képzési projektet kell támogatniuk, különösen az agrár-ökológiai gazdálkodás területén.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	26.1.2021
A zárószavazás eredménye	+: 28 -: 11 0: 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Bronis Ropè, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Manuel Bompard, Marc Tarabella, Adrián Vázquez Lázara

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

28	+
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Ulrike Müller, Adrián Vázquez Lázara
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Juozas Olekas, Pina Picierno, Marc Tarabella

11	-
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Veronika Vrecionová
ID	Ivan David
The Left	Manuel Bompard, Luke Ming Flanagan, Chris MacManus
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Bronis Ropé

6	0
ECR	Bert-Jan Ruissen
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas
NI	Dino Giarrusso

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás